Kui teraſemad lugejad ülemal antud õpetuſeſt natuke aru on ſaanud, ſiis tahame nüüd lühidelt läbi waadata, mis kalendri pildikeſed nimetatud taewamärkide kohta meie ſilmade ete toowad. Meie alustame ſiin juhatamiſt eſimeſe kewade pildikeſega, mis

Paastukuu ees ſeiſab. Neli oinaſt, kaks kummalgi pool pilti, tähendawad meile taewamärgi ehk tähekuju nime, kus ſel aeal päike ſeiſab; ſiiski ei tohi kedagi ſellepäraſt uskuda, et tähemärgil ſeeſuguſt elajawärki oleks, kui nimes ſeiſab. Pildis leiame ühe künnimehe, ſeſt et ſoemas maakohtades põllumehed ſel aeal juba põllutööd algawad. Kui mees, adra taga ſeistes, omad ſilmad ülespoole tõſtab, ſiis märkame meie ſedamaid, et tema adrawedajateſt hea tüki kõrgemal ſeiſab. Küll tuleks kaa meie kohta niiſuguſi künnimehi ſoowida, kelle ſilmad mullapõrmuſt kõrgemalle oskawad käia, ja mõted ſinna ulatawad, kus meie pildikeſtes kotka leiame lendama.

Jürikuu. Kaks härga, mõlemil pool pildikeſt üks, tähendawad walitſeja taewa märgi nime, kus ſees päike ſel kuul ſeiſab. Põllutööd toimetatakſe edaſi, wana peremees külwab ſeemet ja naiſterahwas istutab taimeid, mis kõik omal aeal, kui Jumal parajat ilma annab, toiduks peawad küpſema. Kõik kewadine külw, olgu mulla ehk waimu põldu wiſatud, annab head woodu kui ükskord kaswama ja küpſema lähäb. Peaks wiimiſt põlluharimiſt kaa meie maale rohkem ſiginema, ja Jumala arm ſinna ja tänna mõned ſuurikad maha laſkma istutada, kuſt tulewa põlwele ſeemet hakkab kaswama! Et lootuſel põhjuſt on, tunnistab üks M. J. awalikult Tartu poſtimehe 26. numbris 1865.

Maikuu pildikeſel leiame mõlemil pool kakſikud, taewamärgi nime kuulutates. Pildikeſes leiame lambaid, kelleſt üks — kui mul ſilm ei ekſi — parajalt niitja ſüles on; teiſel naiſterahwal on kot käes, kuhu ehk willu ſiſſe pannakſe, — wilu annab neile üks laiaokſaline lehtpuu. Kaugel tagapool mäe kõrwas ſeiſab üks hooneke, mis kauguſe

pärаſt waewalt ſilma ulatab, ſellepäraſt ei uſalda ma midagi ligemalt temaſt rääkida.

Jaanikuu pildikeſel on kummalgi pool üks wähk, mis meile peab tähendama, et ſel kuul walitſeja taewamärgi nimi wäbk on. Nime arwawad mõned targemad ſellepäraſt jaanikuu tähekujule olewa antud, et ſuiſeſt pööripääwaſt pääwad lühemaks lähäwad ja päike meie ſilmanähes otſekui wähk tagurpööri hakkab käima, et igapääw hiljemine tõuſeb ja waremalt allawecreb. — Pildike iſe näitab õnniſtuſe rikaſt põldu, kus wili kui pilliroog ſeiſab. Kui nüüd põllumees pühapääwal päraſt lõunat luuſtdes mütſikeſe peaſt wõttab, kaks kät kepi peale ristipaneb, ſilmad taewa poole tõstab ja kogjale põllu ſigiduſe eeſt tänu annab: ſiis teeb tema, mis igal ristiinimeſel kohus oleks teha. Kas kõik, kes ristilaſe nime kannawad, ſeda peaks oskama teha?

Heinakuu pildikeſel tähendawad kaks tagumiſte jalgade peal ſeiſwad lõwi taewa märgi nime, kelle ſees ſel kuul päike wiibib. Ehk meie maal küll kibedam heinategu käſil on, ſiiski leiame, kuda pildike näitab, ſoema maade inimeſed juba leikuſe kallal. Mees, kes wilja oli niitnud, ſeiſab wikat pahemas käes, parem käſi püſti kormannis, ja ajab naiſega juttu, kes parajalt wihku koku ſiub. Mõlemad on palja jalu, nõnda kui meiegi paigus talurahwas ſuwiſel tööl enamiſte käiwad.

Leikuſekuu pildikeſe kõrwas ſeiſab mõlemil pool üks neitſi, mis meile ſelle kuu taewamärgi ehk tähekuju nime kuulutab. Mees weab wiljawihud wäljalt koeu, könnib iſe — reha õlal — koorma taga ja ähwardab pahema käega koorma wedajat, et mõnuſama ſammuga peab edaſi astuma. Mis ma temale kiituſeks pean nimetama, ſe on: et temal piiſa ega wemmalt käes ei ole! Sellepäraſt uſun ma, et tema, kus tee wasta mäge lähäb, kõigeſt rammuſt wedajalle abiks aetub, aga ei mite meie rahwa wiiſil aiateibaid hobuſe ſelga läha lõhkuma!

Mihklikuu pildikeſe pealt leiame kaks waagi ehk kaalu,

Eesti-rahwa Kasuline Kalender 1867, lk. 19